DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 6 lipca 1950 **Nr 16** Poz. 97 - 108

TREŚĆ:

97

OKÓLNIK

z dnia 5 czerwca 1950 r.

w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez notariuszów. Nr PM. 9642/1/50.

Nawiązując do okólnika z dnia 28 stycznia 1948 r. w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez notariuszów (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 42) Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że pobierane przez notariuszów opłaty hipoteczne i sądowe, podatki i inne sumy do rozliczenia nie podlegają zapisaniu do księgi przychodów i rozchodów notariuszów pod warunkiem ujawnienia tych kwot w repertorium oraz w wydawanych kwitach z bloczków kasowych urzędowego nakładu.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

98

OKÓLNIK

z dnia 5 czerwca 1950 r.

w sprawie zwolnienia od opodatkowania obrotów oraz nabycia praw majątkowych przez „Spólnotę Pracy" i Centralę Rzemieślniczą. Nr BD. 1032/2/50.

W związku z reorganizacją spółdzielczości rzemieślniczej oraz Centrali Rzemieślniczej, przeprowadzonej na skutek decyzji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27. 3. 1950 r. Nr DPOA-07-18 i zachodzącą w wyniku tej reorganizacji koniecznością dokonania zmian w stanie majątkowym zainteresowanych spółdzielni, zarządzam na podstawie art. 35 dekretu z dnia 16. 5. 46 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) umorzenie podatku:

1) od nabycia praw majątkowych, należnego od odpłatnego przejęcia przez „Spólnotę Pracy" Spółdzielczą Organizację Zbytu Drobnej Wytwórczości od Centrali Spółdzielczo-Państwowej „Centrala Rzemieślnicza":

a) wyrobów gotowych,

b) lokali magazynowych wraz z urządzeniami i wyposażeniami, umowami najmu, polisami ubezpieczeniowymi,

c) umów gospodarczych, oraz

d) innych aktywów;

2) obrotowego, przypadającego od „Centrali Rzemieślniczej" z tytułu odpłatnego przekazania na rzecz „Spólnoty Pracy" towarów i innych rzeczy, będących z przeznaczenia przedmiotem handlowego obrotu.

Za Ministra Finansów
Podsekretarz Stanu E. Drożniak

99

OKÓLNIK

z dnia 13 czerwca 1950 r.

w sprawie rachunkowości opłat przewidzianych w art. 151 dekretu o postępowaniu podatkowym. Nr BP. 6411/8/50.

W związku z wysuwanymi wątpliwościami co do sposobu pobierania i zarachowywania opłat przewidzianych w art. 151 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174), Ministerstwo Finansów wyjaśnia:

Opłaty za dopuszczenie do złożenia ustnych wyjaśnień w celu uzasadnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu, podlegającym rozpatrzeniu przez komisję odwoławczą, należy traktować jak **opłaty skarbowe i pobierać je w znaczkach skarbowych.**

Opłaty pozostające na rachunku sum depozytowych, należy przerachować na dochód budżetu — część 11 a „Daniny Publiczne, § 76 „Opłaty skarbowe".

Zwrot tych opłat w przypadkach przewidzianych w ostatnim zdaniu art. 151 dekretu o postępowaniu podatkowym, następuje w sposób podany w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 4 maja 1949 r. w sprawie zwrotu opłaty skarbowej uiszczonej znaczkami skarbowymi (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 108).

p. o. Dyrektor Departamentu J. Wieszczycki

100

OKÓLNIK

z dnia 14 czerwca 1950 r.

w sprawie kwalifikacji podatkowej zasiłków na koszty przesiedlenia lekarzy i położnych. Nr PM. 3713/4/50.

W związku z wypłacaniem lekarzom i położnym pozostających w stosunku służbowym lub umowy o pracę do zakładów służby zdrowia, zasiłków na koszty przesiedlenia nasunęły się wątpliwości co do kwalifikacji tych wypłat pod względem podatku od wynagrodzeń. Celem usunięcia tych wątpliwości, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że w myśl art.35 ust. 3 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) oraz okólnika Ministerstwa Zdrowia z dnia 22 kwietnia 1949 r. Nr 27/49 Nr K. II. 4239/49 wypłacane są pozostającym w stosunku służbowym lub umowy o pracę z zakładami służby zdrowia zasiłki na koszty przesiedlenia: lekarzom w wysokości 50.000 zł i położnym w wysokości 30.000 zł. Wypłaty dokonywane są przez Ministerstwo Zdrowia z części 27 Działu 20 c § 56 budżetu Państwa. Ponieważ zasiłek powyższy wypłacany jest, jako

zwrot kosztów ponoszonych w związku z przesiedleniem należy traktować go na równi z kosztami przesiedlenia (§ 21 rozp. Min. Skarbu z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98). Koszty te w myśl art. 5 ust. 1 pkt 18 względnie pkt 19 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) korzystają ze zwolnienia od podatku od wynagrodzeń. Ministerstwo Finansów poleca w tych przypadkach stosować zwolnienia od podatku od wynagrodzeń, nie żądając udokumentowania wysokości faktycznie poniesionych wydatków na przesiedlenie, gdyż podpadają one pod przepis cytowanego art. 5 ust. 1 pkt 19 in fine (są ustalone obowiązującymi przepisami).

Podsekretarz Stanu Prof. Dr L. Kurowski

101

OKÓLNIK

z dnia 14 czerwca 1950 r.

w sprawie zwolnienia banków państwowych oraz banków w formie spółek akcyjnych od podatku od nabycia praw majątkowych i od opłaty skarbowej. Nr PM. 9326/4/50.

Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że do banków państwowych oraz banków w formie spółek akcyjnych, wymienionych w art. 1 pkt 1) i 2) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) należy stosować przepis art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 418) oraz przepis dodatkowy Nr 14 lit. a) Części II Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do dekretu o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419).

Podatek od nabycia praw majątkowych lub opłata skarbowa, uiszczone do dnia ogłoszenia niniejszego okólnika, nie podlegają zwrotowi.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

OKÓLNIK

102

z dnia 16 czerwca 1950 r.

w sprawie terminu płatności podatku od wynagrodzeń przez spółdzielnie. Nr PM. 1667/4/50.

W związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1949 r. (Monitor Spółdzielczy Nr A-8, poz. 58), rozciągającą na centrale spółdzielni i spółdzielnie postanowienia uchwały Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1947 r. o zasadach systemu finansowego, centrale spółdzielni i spółdzielnie obowiązane są od chwili wejścia w życie uchwały z dnia 12 kwietnia 1949 r. wpłacać podatek od wynagrodzeń w terminie wskazanym w § 62 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98), tj. w dniu podjęcia sum na wypłatę wynagrodzeń.

Zasada powyższa nie ma jednak zastosowania w przypadkach określonych w art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 294), tj. wówczas, gdy na skutek zezwolenia właściwego banku lub spółdzielni kredytowej wynagrodzenia wypłacane są nie z sum podjętych na ten cel z instytucji kredytowej, lecz z pogotowia kasowego lub z wpływów gotówkowych. W tego rodzaju przypadkach podatek od wynagrodzeń może być wpłacany w terminie do siedmiu dni po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia zgodnie z ogólną zasadą art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz U. R. P. Nr 7, poz. 41).

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

103

OKÓLNIK

z dnia 17 czerwca 1950 r.

w sprawie wyczerpania zapasu znaczków stemplowych wartości zł 3 (trzy złote). Nr OR. 17989/5/50.

Zapas znaczków stemplowych wartości zł 3, o których mowa w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 13 lipca 1949 r. Nr D. I. 353/71/49 (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr 25/49, poz. 167), został wyczerpany, w związku z czym władze podatkowe I instancji oraz urzędy celne zaniechają zamawiania tych znaczków w zamówieniach na znaczki skarbowe.

Dyrektor Departamentu H. Birencwajg

104

OKÓLNIK

z dnia 20 czerwca 1950 r.

w sprawie stosowania przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o zmianie dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych Nr PM. 6568/4/50.

Wobec niewłaściwej interpretacji przez niektóre władze podatkowe przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o zmianie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R P. Nr 42, poz. 309) zwłaszcza przepisów dotyczących stosowania stawek podatkowych w przypadkach wymiaru podatku lub wznowienia postępowania wymiarowego po wejściu w życie tej ustawy, jak również z uwagi na wątpliwości w stosowaniu omawianych przepisów, powstałe wskutek opóźnienia w doręczeniu powołanego Dziennika Ustaw — Ministerstwo Finansów podaje poniżej następujące wytyczne, którymi należy się kierować przy rozstrzyganiu tych zagadnień, a mianowicie:

I. Stawki podatkowe.

1. O stosowaniu stawek podatkowych w przypadkach **odpłatnego nabycia praw majątkowych lub nieodpłatnego z darowizny — decyduje data powstania obowiązku podatkowego** (art. 6 pod. nab.) a przeto w myśl art. 5 ust. 1 cyt. ustawy należy stosować:

a) **nowe stawki** — jeżeli obowiązek ten powstał **od dnia 20 lipca 1949 r.**, a natomiast

b) **dawne stawki** — jeżeli obowiązek podatkowy powstał **przed tą datą.**

W przypadkach więc zgłoszenia do wymiaru odpłatnego nabycia, lub ujawnienia przy kontroli brakującego podatku od stwierdzonego zakwestionowanym pismem odpłatnego nabycia praw majątkowych, albo nieodpłatnego nabycia z darowizny — należy zastosować nowe stawki procentowe, jeżeli obowiązek podatkowy powstał od dnia 20 lipca 1949 r., poprzednie zaś stawki, jeżeli obowiązek ten w danym przypadku powstał przed tym dniem.

2. Przy **nieodpłatnym** nabyciu praw majątkowych ze spadku, zapisu, dalszego zapisu lub polecenia testamentowego o stosowaniu stawek decyduje w myśl art. 2 cyt. ustawy wyłącznie fakt, czy i kiedy została **doręczona decyzja** ustalająca zobowiązanie podatkowe (nakaz płatniczy).

Jeżeli decyzja ta (nakaz płatniczy) **nie została doręczona** do dnia 19 lipca 1949 r. należy — i to **bez względu** na czas powstania obowiązku podatkowego tj. bez względu **na datę otwarcia spadku**, datę postanowienia sądu przyznającego prawa do spadku lub datę wydania dekretu dziedzictwa — stosować **nowe stawki**; jeżeli natomiast **decyzja** ustalająca zobowiązanie podatkowe **została doręczona przed dniem 20 lipca 1949 r.** to do tych przypadków przepis art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. w ogóle niema zastosowania. W przypadku wznowienia postępowania wymiarowego (Rozdz. IV. ust. 2 nin. okólnika doręczenie pierwotnej decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe — nie stoi na przeszkodzie stosowania przepisów art. 2 powołanej ustawy.

II. Opóźnione doręczenie Dziennika Ustaw.

1. Wytyczne podane powyżej w ustępach 1) i 2) rozdziału I co do stawek — należy stosować również i w tych wyjątkowych przypadkach, w których płatnicy pod. nab. (kancelarie notarialne) władze podatkowe I instancji i inne urzędy i instytucje państwowe otrzymały Dziennik Ustaw Nr 42 z opóźnieniem, o stosowaniu bowiem przepisów ustawy decyduje data publicznego jej ogłoszenia, a nie data doręczenia stronie interesowanej dziennika ustaw, w którym ustawę tą ogłoszono.

2. W szczególności przeto należy stosować **nowe** stawki:

a) w podatku od **odpłatnego nabycia** praw majątkowych lub od nieodpłatnego z darowizny w przypadkach stwierdzenia przy kontroli, że z **powodu powyższego opóźnienia** zastoso-

wano przy obliczeniu podatku dawne stawki, aczkolwiek obowiązek podatkowy w danym razie powstał od dnia 20 lipca 1949 r. i dokonać domiaru podatku z powołaniem się na art. 6 pod. nab. w związku z art. 5 ust. 1 omawianej ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. jak również

b) w podatku od nieodpłatnego nabycia ze spadku, zapisu, dalszego zapisu i polecenia testamentowego w przypadkach, jeżeli władza podatkowa I instancji z tego samego powodu tj. opóźnienia w otrzymaniu dziennika wymierzyła podatek według dawnych stawek i odnośny nakaz płatniczy doręczyła po dniu 19 lipca 1949 r.; w tych więc wyjątkowych i nielicznych przypadkach należy również dokonać sprostowania wymiaru z powołaniem się na przepis art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o zmianie dekretu o pod. nab. (art. 157 ust. 2 post. pod.).

III. **Odpowiedzialność płatników** w przypadkach pod II.

1. Płatników, którzy z powodu opóźnienia w doręczeniu im omawianego Dziennika, obliczyli i pobrali podatek od nabycia praw majątkowych w kwotach niższych — **nie należy** pociągać do **odpowiedzialności karno-sądowej,** a to z braku podmiotowych warunków czynu.

2. Natomiast nie ma przeszkód prawnych do pociągnięcia ich w powyższych przypadkach do uiszczenia kwoty podatku należnej od podatnika (odpowiedzialność materialna), a mianowicie na podstawie art. 17 pod. nab. w związku z art. 9 ust. 2 zob. pod. jeżeli ściągnięcie niepobranego przez nich podatku od samych podatników natrafiałoby na znaczne trudności lub okazało się niemożliwe.

IV. **Wznowienie postępowania.**

Również przy wznowieniu postępowania wymiarowego (art. 156 post. pod.) należy się kierować w kwestii stawek wytycznymi podanymi powyżej pod I, a w szczególności:

1. przy wznowieniu postępowania wymiarowego w podatku **od odpłatnego** nabycia praw majątkowych lub od nieodpłatnego z darowizny **na skutek** stwierdzenia pismem **zwiększenia** wysokości świadczenia za nabyte prawo, jeżeli nabycie uprzednio opodatkowano — należy stosować **nowe stawki** tylko w przypadku, **gdy pismo stwierdzające** to zwiększenie sporządzono po dniu **19 lipca** 1949 r.; opodatkowaniu podlega **różnica** między wysokością świadczenia pierwotnego, a wysokością świadczenia zwiększonego (§ 13 ust. 4 r. w. pod. nab.) — zaś

2. przy wznowieniu postępowania podatkowego w podatku od **nieodpłatnego** nabycia praw majątkowych ze spadku, zapisu, dalszego zapisu i polecenia testamentowego **z powodu ujawnienia** praw majątkowych **nieobjętych** pierwotnym wymiarem — należy stosować **nowe stawki** wyłącznie w tym przypadku, jeżeli **doręczenie decyzji wymiarowej (nakazu płatniczego) wydanej na skutek wznowienia** postępowania — nastąpiło również od **dnia 20 lipca** 1949 r.; w tym przypadku za podstawę wymiaru należy przyjąć wartość całej masy spadkowej przy czym, wartość majątku już poprzednio poddanego wymiarowi ma być przyjęta w szacunku poprzednio już ustalonym, a jedynie wartość nowoujawnionych przedmiotów majątkowych podlega ustaleniu w myśl przepisów art. 7 pod. nab. i od tak ustalonej wartości masy spadkowej wymierzyć podatek według **nowej skali,** a od tak obliczonego podatku potrącić podatek poprzednio wymierzony.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

105

OKÓLNIK

z dnia 21 czerwca 1950 r.

w sprawie wyjaśnienia wątpliwości przy opodatkowaniu komorników. Nr PM 4221/4/50.

W związku z wątpliwościami, nasuwającymi się w sprawie opodatkowania komorników — Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

I. W myśl § 1 w związku z § 40 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 1932 r. o komornikach (Dz. U. R. P. Nr 107, poz. 886), komornik jest urzędnikiem państwowym, powołanym do pełnienia czynności egzekucyjnych i innych, wskazanych w ustawach, za co otrzymuje ze Skarbu Państwa wynagrodzenie, określone w przepisach o uposażeniu pracowników państwowych.

Według §§ 31, 32 i 40 powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, komornik powinien utrzymywać biuro, w którym może do załatwienia czynności kancelaryjnych zatrudniać na własny koszt personel pomocniczy, na pokrycie zaś kosztów tego biura (wydatki osobowe i rzeczowe) zatrzymuje dla siebie 40% pobieranych za czynności opłat.

Z zestawienia przytoczonych przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z przepisami ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) wynika, że pobierane przez komornika w charakterze urzędnika państwowego tak wynagrodzenie zasadnicze, jak i w formie 40% udziału w opłatach za spełniane czynności, stanowią jego łączne wynagrodzenie, które podlega **wyłącznie** przepisom o podatku od wynagrodzeń. Otrzymywane przytem przez komornika 40% pobieranych opłat za spełniane czynności, na pokrycie kosztów utrzymania biura stanowią zwrot kosztów służbowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 18 pod wynagr. i § 19 r. w. pod. wynagr. W konsekwencji powyższego wynagrodzenie zasadnicze oraz w formie 40% udziału w opłatach za spełniane czynności, pobierane przez komorników, jako podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń, wolne są od podatku obrotowego w myśl art. 4 pkt 36 pod. obr. i § 11 ust. 2 r. w. pod. obr. oraz od podatku dochodowego w myśl art. 12 pkt 2 pod. doch.

II. Ministerstwo Finansów zgodnie z zasadami podanymi w części I niniejszego okólnika wyjaśnia, że komornicy, o ile nie korzystają z podmiotowego zwolnienia od podatku od wzbogacenia wojennego z Dz. II na zasadzie art. 14 ust. 1 pkt 6 w związku z ust. 2 pkt 1 pod. wzbog. — podpadają pod piątą grupę podatników z art. 18 ust. 2 pkt 5 pod. wzbog., natomiast nie można zaliczyć ich do drugiej grupy podatników z art. 18 ust. 2 pkt 2 pod. wzbog., ponieważ nie należą do „wolnych zawodów prawniczych".

Podsekretarz Stanu
Prof. Dr L. Kurowski

106

OKÓLNIK

z dnia 28 czerwca 1950 r.

w sprawie dowodów wewnętrznych na zakup szkła aptecznego u podatników zawodu aptekarskiego. Nr PM 8995/1/50.

Przychylając się do prośby Naczelnej Izby Aptekarskiej, Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Ministerstwem Zdrowia poleca nie kwestionować prowadzonych przez podatników zawodu aptekarskiego w roku 1950 ksiąg handlowych, uproszczonych i podatkowych szczególnego typu, w których zapisy dotyczące zakupu szkła aptecznego oparte będą nie na rachunkach dostawców, a na dowodach wewnętrznych, i jeżeli:

1) dowody wewnętrzne będą zawierały ilość, rodzaj, ceny jednostkowe i ogólną sumę zakupionego szkła aptecznego oraz zaopatrzone będą podpisem co najmniej jednego pracownika i podatnika, lub — w przypadku niezatrudniania sił najemnych — podpisem podatnika;

2) stosownie do postanowienia § 12, ust. 3 rozp. księg. dowody wewnętrzne na zakup szkła aptecznego ujęte będą łącznie z pozostałymi dowodami wewnętrznymi na zakup rzeczy ruchomych odrębną ewidencją u prowadzących księgi handlowe;

3) wartość zakupionego na podstawie dowodów wewnętrznych szkła aptecznego nie będzie przekraczała 3% ogólnej wartości zakupu towarów i opakowań.

4) w składanych bieżąco w 1950 r. deklaracjach miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy podatnik zawodu aptekarskiego będzie wykazywał w oddzielnych sumach miesięczne kwoty zakupu według rachunków oraz według dowodów wewnętrznych, rozbijając zakup według dowodów wewnętrznych na sumę zakupu szkła aptecznego oraz sumę zakupu pozostałych rzeczy ruchomych.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

107

OKÓLNIK

z dnia 28 czerwca 1950 r.

w sprawie opłat skarbowych od pism Związku Inwalidów Wojennych. Nr PM 9305/4/50.

1. Na skutek wątpliwości, jakie się w praktyce wyłoniły przy stosowaniu postanowień przepisu dodatkowego Nr 14 lit. b) Cz. II. Tabeli opłat skarbowych (załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419) w odniesieniu do Związku Inwalidów Wojennych R. P. w ogóle, a w sprawie sprzedaży napojów alkoholowych w szczególności — Ministerstwo Finansów stwierdza, że Związek Inwalidów Wojennych R. P. z mocy powyższego przepisu dodatkowego i na warunkach w tym przepisie określonych, wolny jest od obowiązku uiszczania opłat skarbowych od wszelkiego rodzaju **podań i świadectw** (poz. 1 i poz. 2 Cz. I Tab. opł. skarb.) **z wyłączeniem** podań i świadectw, dotyczących źródeł przychodów, które podlegają podatkowi obrotowemu i nie są od tego podatku zwolnione, oraz z mocy tego przepisu dodatkowego w związku z przepisem dodatkowym Nr 26 lit. c) od opłat, przewidzianych w poz. 6 cyt. Tabeli od pełnomocnictwa. Od opłat skarbowych, przewidzianych w innych pozycjach Tab. opł. skarb. Związek Inwalidów Wojennych **nie jest** zwolniony a w szczególności więc od opłat skarbowych przewidzianych w poz. 7 Tab. opł. skarb. od poręczenia, a przeto ani Związek sam, ani zastępcy Związku nie korzystają ze zwolnienia od opłaty od przyjęcia pełnej odpowiedzialności (poręczenia) za wszelkie należności Skarbu Państwa z tytułu prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych.

2. W kwestii zwolnienia od opłaty skarbowej podań wnoszonych przez Związek Inwalidów Wojennych w **sprawach sprzedaży napojów alkoholowych** i od świadectw (zaświadczeń, zezwoleń, koncesji) wydawanych na skutek tych podań — Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że zarówno w przypadkach, gdy Związek prowadzi omawianą sprzedaż (przedsiębiorstwo handlowe) **we własnym imieniu**, jak i gdy zezwolenie (koncesje) na prowadzenie tej sprzedaży **oddaje** (wydzierżawia) za umownym **ryczałtem** do eksploatacji **zastępcy** tj. prowadzącemu tę sprzedaż na podstawie umowy ze Związkiem na swój własny rachunek, oraz przy pomocy własnego personelu i urządzeń zakładu — podania te i świadectwa **podlegają opłatom skarbowym** przewidzianym **w poz. 1 i poz. 2** Tab. opł. skarb. na zasadach ogólnych, gdyż **dotyczą źródeł** przychodów, które podlegają podatkowi obrotowemu i nie są od tego podatku zwolnione.

O wyłączeniu podań i świadectw od zwolnienia w myśl przepisu dodatkowego Nr 14 lit. b) decyduje nie okoliczność, czy sam dochód — lecz czy źródło przychodu, z którego on płynie — podlega podatkowi obrotowemu i nie jest od tego podatku zwolnione.

Takim źródłem przychodów jest w danym przypadku przedsiębiorstwo sprzedaży napojów alkoholowych prowadzone bądź przez Związek Inwalidów Wojennych na własny rachunek, gdyż przedsiębiorstwo to (świadczenie) podlega podatkowi obrotowemu (art. 3 pod. obr.) i nie jest od podatku tego zwolnione, bądź też przez zastępcę Związku na podstawie umowy za zapłatę ryczałtu, a na własny rachunek zastępcy, przy pomocy własnego personelu i urządzeń zakładu; wprawdzie pobierane przez Związek ryczałty nie podlegają podatkowi obrotowemu, ale zastępca opłaca ten podatek, a ryczałty obliczane według obrotów i kategorii przedsiębiorstwa zastępcy mają raczej charakter udziału w dochodach zastępcy, a więc płyną ze źródła przychodów, które podlegają podatkowi obrotowemu i nie jest od tego podatku zwolnione.

W tym stanie rzeczy wszelkie podania Związku wnoszone w omawianej sprawie, a w szczególności: o wydanie koncesji (zezwolenia) na sprzedaż napojów alkoholowych, o zatwierdzenie zastępcy, o zakomunikowanie daty zwrotu dokumentów koncesyjnych przez zastępcę oraz zezwolenia (koncesje, zaświadczenia, zatwierdzenia, świadectwa) — podlegają opłatom skarbowym według poz. 1 i poz. 2 Tab. opł. skarb. gdyż jako dotyczące źródeł przychodów, które podlegają podatkowi obrotowemu i nie są od tego podatku zwolnione — są wyłączone ze zwolnienia od opłaty skarbowej w myśl przepisu dodatkowego Nr 14 lit. b) Cz. II cyt. Tab. opł. skarb.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

108

OKÓLNIK

z dnia 3 lipca 1950 r.

w sprawie księgowości zakładów gastronomicznych, prowadzonych przez spółdzielnie zrzeszone w C. R. S. „Samopomoc Chłopska". Nr BD 775/3/50.

Ministerstwo Finansów poleca nie kwestionować prowadzonych do dnia 30 czerwca 1950 r. włącznie przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" ksiąg handlowych zakładów gastronomicznych i uznać je za prawidłowe, jeżeli powodem uznania tych ksiąg za nieprawidłowe miałoby być jedynie niezachowanie przez spółdzielnie przepisów zawartych w Dziale III rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1949 r. o obowiązku prowadzenia ksiąg szczególnego typu przez podatników prowadzących przedsiębiorstwa gastronomiczne (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 488) pod warunkiem jednak, że prowadzone do tego terminu księgi handlowe będą odpowiadały przepisom rozporządzenia o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych z dnia 31 października 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 365), które obowiązywały do dnia 31 grudnia 1949 r.

Podsekretarz Stanu E. Drożniak

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości, iż w „Monitorze Polskim" Nr A—72 z 22 czerwca 1950 r., poz. 826, ogłoszony został okólnik Nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1950 r. w sprawie zmiany instrukcji o zaopatrywaniu pracowników w legitymacje urzędowe.

Ponieważ przepisy powyższego okólnika weszły w życie z dniem 22 czerwca 1950 r., wszystkie zatem ogłoszenia o unieważnieniu legitymacji urzędowych nie będą publikowane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów, lecz tylko w „Monitorze Polskim".

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych i asygnat kasowych

Unieważnia się:

1) blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr 469 Seria G za Nr 188351, zagubiony w Urzędzie Skarbowym w Oleśnie,

2) blankiety pokwitowań kasowych wzór Nr 469 Seria G za Nr 203351 i 203401, zagubione w Urzędzie Skarbowym w Zawierciu,

3) blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr 469 Seria G za Nr 228351, zagubiony w Urzędzie Skarbowym w Koźlu,

4) odbitki pokwitowania 50 złotowego na podatek obrotowy w formie ryczałtu za Nr 235150, zagubione w 2-im Urzędzie Skarbowym w Bytomiu.

5) blankiety pokwitowań kasowych Seria D za Nr 797033—797100, zagubione przez pracownika Urzędu Skarbowego w Łukowie, Okręgu Izby Skarbowej w Lublinie.

6) blankiety asygnat kasowych Seria F za Nr 557401—557450 zagubione przez kierownika Ośrodka Oświaty Rolniczej Obrąb, pow. Przasnysz.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi rocznie zł 2000; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administrac Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428.

Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych num leży do Administracji.

Ce

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14